

als eene private uiting, maar veelmeer voor een half officieel kennisgeving.

Burckhardt waarschuwt in bovengenoemd artikel voor het vermengen van godgeleerde beschouwingen met de zaak der goddelijke openbaring en het in Christus geschenken heil. De theologische beschouwingen kunnen en mogen afwisselen, wanneer men in de zaak slechts het rechte vasthoudt. Het is daarom zeer uit den boze (sehr von Uebel) een broeder van zich te wijzen, wijl hij zich van de hemelsche en eeuwige dingen eene andere voorstelling maakt. De hoofdzaak blijft het persoonlijk geloof aan den Heiland, dat als men vasthoudt, door Hem verlost en in gemeenschap met God getreden te zijn. Dat is de kern, in het bijzonder de Lutherische kerk, heeft er door hare theologen schuld aan, dat de theologische beschouwingen in vaste vormen geprangd en als geldige muniten in de gemeenten gebracht werden. Men heeft zich daaraan gewend met de meeningen, die uit de theologische smederij komen, als met gereedschapswerktuigen te werken. Dit alles heeft ten gevolge gehad, dat men het er thans voor houdt, dat, als men vasthoudt aan deze vormen en formules, men genoeg heeft om een Christen te zijn; men is er mede tevreden, als men ze heeft aangenomen en geen twijfel er over behoeft te koesteren. Maar juist die zoo uiterst handig gemaakte waarheid hindert ons daarin, om den weg van boete en bekeering, den weg van zonde en genade werkelijk en feitelijk te bewandelen. Het is een groot nadeel (ein böser schaden) onder ons, dat dit zoo is. En is niet dit nadeel, dat ons in den grond der zaak de orthodoxie gebracht heeft, booser en wanhopiger, dan dat, hetwelk ons de zoogenaamde nieuwere theologie brengen kan?

Deze uiting is te beschouwen als een uitvloeiSEL van de jongste conferentie van godgeleerden uit de Herrnhutters, over wier aofzien men tot hertoe niets anders vernam. Die conferentie werd gehouden, om de verontruste gemeederten tot rust te brengen! Maar zonderling, ja betreunswaardig is het, dat Burckhardt leert, dat, omdat er een doode rechtzinnigheid besta, men daarom moet afzien van het formulieren van de belijdenis der kerk. Reeds de apostel Jacobus zegt: dat het geloof zonder de werken doof is. Daarmede bedoelt de apostel niet het levend geloof, door de liefde werkende, maar het bloot historisch geloof. Is nu daarom het historisch geloof te verwerpen? Van welke heerlijke zaak kan men geen misbruik maken? Altiid zullen er in de kerk vijlgeboomen gevonden worden, die wel bladeren, maar geen vruchten voortbrengen.

Jammerlijk is het evenwel, dat Burckhardt de orthodoxie hiervoor aansprakelijk stelt. Daarmede heeft hij allen, zoowel in de Gereformeerde als in de Lutherische kerk, op het hart getruip, die hunne belijdenis hebben leeren waarden als een dierbaar kleinood, als een kostelijk pand, dat de Heere zijne kerk heeft toebetrouwd, om het zuiver te bewaren.

Wij houden het er voor, dat de leeraars der broedergemeenten zullen moeten terugkeeren van den heilloozen weg, waarop zij zich hebben begaven, willen zij niet hunne gemeenten verwoesten. Of zou er zooveel geloofkracht in de Herrnhuttersche gemeenten gevonden worden, dat daardoor de valsche leeraars kunnen overvleugeld worden? Wij hopen het van harte.

De heer J. Burckhardt gaat verder en leert, dat de door de orthodoxie aangebrachte schade veel „wanhopiger“ en „booser“ is dan die, welke ons de zoogenaamde nieuwere theologie brengen kan. Wat deze leeraar onder de Moravische broeders onder „nieuwere theologie“ verstaat, is niet recht duidelijk. Bedoelt hij de theologie van Ritsehl of de theologie, die meent critiek te moeten uitoefenen op den Bijbel? Of beide te zamen? Ritsehl heeft de bijbel geleed aan den wortel der kerk, door Gods toorn over de zonde, die noodzakelijkheid van de veroning door Christus' zonnoffer, de eeuwige ware godheid van Christus te loochenen. Ook te broedergemeente staat op dit fundament, al is hare belijdenis niet belijnd de liederen bij hare eeredienst in gebruik, de regering van hare gemeente enz. rusten alle op de waarachtige godheid van Christus en zijn ware menscheijke natuur. Wanneer nu dan Christus' ware godheid geloofd wordt, zou dan dit nog meer schade doen dan eene doode rechtzinnigheid? Komt het dan niet voor, dat jonge theologen het uitspreken, dat zij door de nieuwere theologie den Christus Gods hebben verloren. Weet Burckhardt dan niet, hoevele Christenen in Duitschland, die naar het huis des gebeds ogaan, om Gods Woord te hooren, telkens gezerd naar huis gaan met de overtuiging, dat zij met een regen van menscheijke gevoelens overspoeld zijn geworden, of dat de prediker getracht heeft, hen met sociale beschouwingen te voeden?

En dan de moderne Bijbelcritiek! Wat heeft zij van den Bijbel overgelaten? Het is haast niet te begrijpen, wat het orgaan van de broedergemeente bewogen heeft, om thans zoo ruw op te treden tegen alle Christenen, die gevaar zien in de zoogenaamde nieuwere theologie.

Burckhardt legt grooten weerzin aan den dag tegen de formulering van het geloof der kerk, als een product uit de smederij der theologen. Maar moet dan de kerk geen belijdenis hebben, al was het maar alleen, dat zij erkent, dat zij gegrond is op het fundament, eenmaal door de apostelen en profeten gelegd? Verder onderstelt hij, dat men bij het lezen van zijne overleggingen in verwijfeling zal uitroepen: „Wat moet men dan eigenlijk gelooven? Alle grond wordt ons onder de voeten weggenomen!“ Hij antwoordt hierop: „Dit is de fout, dat men de leermeeningen van anderen heeft overgenomen, in plaats van die zich zeiven te verwerven.“ Hij wil het tegenwoordige geslacht van de belijdenis der vaderen ontdoen, om de althijlijvende zaak van het Evangelie te redden! Dat men aldus de leiding des Heiligen Geestes, de werking des Geestes in de gemeente, loochent, schijnt Burckhardt niet in te zien. Dat er een arbeid van de kerk is geschied, om de leuigen, die in de kerk drong te wederstaan en de waarheid te belijden, dit schijnt men in de broedergemeente, als Burckhardt haar toek gewest is, niet te erkennen.

Gemengd Nieuws.

Een jammerlijk misvaart. In Genève werd voor eenigen tijd het lijk van den eenmaal zo gevierden Darwinist Karl Vogt, hoogleraar aan de Universiteit van Genève, ter aarde besteld. Op dien dag der begraving waren vele Geneesche corporaten in den grooten corridor van het Universiteitsgebouw verzameld, en toch openbaarde zich zekere afkeer, om aan de begraving deel te nemen. Toen de tocht zich te beweging sette, verdwenen alle studenten met hunne vaders. Alleen de Russen volgden de lijkoef, die een eens en gingen tot het kerkhof mede, uitende de Russische studenten was niemand te

zien, behalve de kinderen en nabestaanden der overledene, die in vijf volgroeten gezten waren. Niemand hield bij de geopende groeve een tuespraak. Nauwelijks was de zerk geplaatst of allen, behalve de Russische studenten, gingen heen. Dieren overdekten de zerk met bloemen en gingen daarop langzaam heen. Volgens een ander bericht werd er toch wel eene rede gehouden bij het graf van Vogt en wel door prof. Schiff.

Hoe dit alles te verklaren? In Genève, hoe ook veranderd ten kwade sedert Calvin's invloed er zoo machtig was, schijnt het niet tot den godden toon te hooren, om zich openlijk te plaatsen aan de zijde van hem, die zoo ruw mogelijk voor hun ongelooft uitkomen. Zoo bezoeken de menschen van stand de openbare vermakelijkheden niet. Daaruit meenen wij te moeten verklaren, dat de studenten niet met de Russische studenten achter Vogt's lijk wilden gaan. Die Russische studenten zijn toch meest Nihilisten, en in dit gezelschap wilden de Geneesche zonen der Muzen niet de stad doortrekken.

WINCKEL.

Voer Kinderen.

DE SCHRANDERE HOND.

Newfoundland is een eiland op de oostkust van Noord-Amerika, wel bekend doordat er zooveel kabeljauw gevangen wordt.

Eens bevond zich een visschersboot nabij het eiland en wilde een haven binnenloopen. Doch het weder, dat stil en mooi was toen het vaartuig uitging, was nu geheel veranderd. Zware golven sloegen tegen de kust en het scheen onmogelijk dat de kleine boot, al was zij zeer dicht bij het land, dat bereiken zou.

De menschen op den oever zagen spoedig in wat gevaar de boot verkeerde, en er waren gewillige handen genoeg om te helpen. Maar hoe? Men besat geen boot en ook geen andere reddingsmiddelen waartoe men op een toeg betrekkelijk grooten afstand het vaartuig bereiken kon. Angstig liep al 't volk op de kust heen en weer; elk oogenblik werd het gevaar voor de boot grooter.

Te midden van de menigte liep een groote Newfoundlandse hond, van die soort welke men soms ook hier ziet. Al deze honden zijn uitstekende zwemmers. Het dier scheen met alle aandacht naar de golven te turen en naar het schip dat in nood verkeerde. Eindelijk sprong de hond moedig in de golven, en zwom met alle kracht naar het vaartuig.

Verbaasd zagen de lieden op het strand wat het dier deed. Zij die in de boot waren, begrepen, toen zij den hond bespeerden, ook niet wat hij wilde. Zij poogden hem in hun vaartuig te krijgen, maar jawel! Hoe zij hem ook riepen en lokten, de hond bleef buiten hun bereik en zwom om het schip heen. Zij merkten echter, dat hij telkens den kop in het water stak en nu en dan amoof, als zocht hij iets.

Ja 't eerst begreep nog niemand wat dit bedruiven moest. Doch eindelijk kreeg een der mannen van 't schip een gedachte en riep:

„Geef hem 't eind van een touw! Dat zoekt hij zeker!“

't Volgende oogenblik werd een lijn over boord en naar den hond geworpen. Zoodra zag deze dit niet, of hij greep het uiteinde in den bek en zwom snel weg naar het strand. Weldra was hij daar aangekomen. Men vatte het touw, dat lang genoeg was om van de boot tot het land te reiken, en om kort te gaan, de hoot en de bemanning kwamen behouden binnen. Dat de matrozen den hond, die Tiger heette, liefkoosden en 'behoorlijk trakteerden, begrijpt ge. Zij hadden naast God, aan dien hond hun leven te danken.

DE AMERIKAANSCH E LEEUW.

Heel knappe jongens en meisjes die dit lezen, zullen zeker denken dat het een vergissing is, want, zoo hoor ik hen zeggen, er zijn geen leeuwen in Amerika.

Na, dit is zoo, en zelfs weet men niet dat ze er ooit geweest zijn. Hoe dit komt, weet men ook niet. Een jongen hoorde ik eens zeggen, dat het was omdat ze nooit uit Afrika hebben durven overzwemmen. Wat dunkt u daarvan?

Maar als hier nu boven staat: Amerikaansche leeuw, dan is dit toch geen dwaasheid. Want er bestaat werkelijk een beest dat dien naam draagt. 't Is waar, dat hij gemeenlijk als *Puma* of *Kagoeaar* bekend staat, doch in Zuid-Amerika zelf noemen de veehoeders of Gaucho's 2), die nog al eens met hem te doen hebben, hem *Leoa*, en dat is het Spaansche woord voor leeuw. Waarom, dat zult gij hooren. De geleerde heeren echter in de geheele wereld noemen den *Puma* of *Kagoeaar* van Leon of Amerikaanschen leeuw met een Latijnschen naam (niet als zij alle andere dieren ook doen). En dan heet het dier *Felis concolor*. Elk dierenkenner weet dan dadelijk wie bedoeld wordt. Doch al toopt ge den poema in 't Spaansch of in 't Latijn, hij komt toch niet, en dat is maar goed ook.

Toch is het niet kwaad dat ge op dien Latijnschen naam let. *Felis* beteekent namelijk *kat* en alle dieren die tot het kattengeslacht behooren en dat zijn er zeer, zeer vele, krijgen in de diertkunde dit zels "voor hun naam. De leeuw h.v. heet *Felis Leo*, d. i. de kat die leeuw heet. Leeuwen, tijgers, luipaarden, tot de onnoozele poes die gij aan toe, zijn allen van de familie *felis*. Zoo ook de poema, gelijk ge straks al gemerkt hebt. Is hij dan ook al zelf een leeuw, hij is hem toch na in de familie. Bovendien lijkt hij door zijn geelachtig rood haar althans in kleur veel op de leeuw, die 't meest voorkomt.

De poema is een slank en lenig dier. Plomp, maar heel sterk zijn alleen zijn krachtige pooten met geweldige klauwen. Hij wordt zoo wat een Ned. el lang en den staart er bij gerekend, anderhalve. Daar hij maar ruim een halve zo hoog wordt, begrijpt ge wel dat hij lang zo groot niet is als een leeuw. Ook nog door meer is hij van dezen best te onderscheiden. De ronde grauwe kop is zeer klein; boven en onder de oogen ziet men kleine witte vlekken. Keel en buik zijn geheel wit. De ooren zijn zwart van buiten en wit van binnen en manen heeft hij niet. Net als alle katten heeft hij een slinken knievalbaard. Brullen doet hij niet; wordt hij boos, dan begint hij te knorren, gelijk ook wel tweebeennige schepelen doen.

Het vaderland van de poema is niet klein: heel Amerika, van Patagonie tot Kanada. Zie maar eens op de kaart: welk een strek dat is. Ook weet hij zich heel goed naar 't verschil van woonplaats te schikken. 't Liefst woont hij in bosschen of eigenlijk aan de zoomen der bosschen en in de zandlooze vlakten, die geen bossen, maar enkel hoog gras hebben. Zulke vlakten heeten *pampas* in Zuid-Amerika, elders noemt men ze ook *sarannes* of *steppen*. Tus-

1) Spreek uit: *Nieuw Fundland*.
2) Spreek uit: *Kanadische*.

schen dit hooge gras weet de poema zich heel netjes te verbergen en in de pampas rondom Buenos-Ayres komt hij dan ook veel voor. Voor bossen bestijgen is hij echter ook volstrekt niet vervaard. Al is de stam ook loodrecht, de poema is met een vervaarlijk sprong in de hoogte. Gij merkt nu, dat ook bij de katten niet als bij de menschen verschil bestaat in de manier waarop zij hoogerop gaan. Er zijn springers en klimmers.

Hierin echter lijkt de poema weer op de huiskat, dat hij aan dat een hekel heeft. Op land dat veel onderloopt wil hij niet wonen. Evenmin aan de oevers van rivieren en stroomen. In een waterland als het onze zou hij dus niet op zijn gemak zijn. Ik geloof echter dat ons dit niet behoeft te spijten.

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Siddeburgen (Gron.), J. Fokkinga te Houwerzijl (Gron.) — Rijnsum, E. Kroppeld te Driessum. — Oosterbeek, H. Teerink te Werkendam. — Gouda A. A. H. Gezelle Meerburg te Delt A.

AANGENOMEN: Schoonhoven (Z.-H.) B. M. Keulemans te Zierikzee. — Nieuwerkerk aan den IJssel, G. Dalhuijzen te Heinkenszand (bij Goes).

BERANKT: Hollandscheveld (Dr.), C. H. P. Krohne te Zuidkamp (Gron.) — Axel B. E. Drost te Vlaardingen B. — Weesp, A. Middelloop te Nijkerk op de Veluwe.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Mijnsheerenland c. a., P. J. Bisperink te Waaspik. — Schoonhoven, P. S. Barstera te Nieuwerkerk. — Benthuisen (cl. Leiden), Nieuwpoort (cl. Gouda), Zandweer en Groot Lindt c. a., Kiffijn (cl. Middelburg) en Blauwkapel, T. Stijter, cand. te Maardrecht. — Haaselt, D. Ozinga te Wijckel. — Randwijk (cl. Arnhem), K. Jaarsma te Balke (cl. Gron.) — Goudswaard, E. G. J. Bai, cand. te Rotterdam. — Achlum-Hizum (cl. Franeker), M. Buitkool te Burgwerd c. a. — Halle (Geld.), L. S. de Bruijn, emer. pred. O. J. — Odijk, J. Ph. Hantink te Harderwijk. — Krimpden aan de Lek, P. Kuyman te Bunnik. — Ferward (Fr.), J. Groeneweg te West-Terschelling. — Beunjam, A. van der Heide, cand. — Heere en Leende, J. G. G. Mourrees Ba. te Aalst (Gron. Voerdroeven).

AANGENOMEN: Lienden (bij Tiel), H. A. Heijer te Hagelstein. — Lemele, A. van der Filis, cand. — Lutkeveerum, S. J. P. van der Oldenhoofd. — Wolsum c. a., J. Henst, cand. — Nieuwerkerk aan den IJssel, G. Dalhuijzen te Heinkenszand. — Zoelmond, F. H. Germs Jr., cand. te Bathmen. — Huisen, J. Wessels Boer te Alderwoude.

BERANKT: Wedde, L. Offerhaus, cand. — Meeuw, G. J. van den Pol te Werkendam. — Terwispel, D. Beukema te Oosterheselen. — Elburg, J. L. Pierson te Hengelo. — Oldehoorn (cl. Heerenveen), J. L. Tichelaar te Nijland (cl. Sneek). — Ter Aar (cl. Leiden) en Langeraar c. a., W. van Slooten te Kouveen. — Peize, K. Muller te Loppersum. — Ochten, P. Bokma te Brunssum (Zeeland). — Wilsom, J. A. C. Rijnbergen te Buurmalsen. — Aalten, B. de Blanke te Gentsing. — Oene (toer) en Elst te Kuylnan te Bunnik. — Hemskamp, J. B. Hendars te Zaterdag. — Oud-Belerland, J. W. H. Kalkman te Alfen aan den Rijn.

Evang. Luth. Kerk.

BEROEPEN: Groede (Zeeland), C. Th. Scharten te Tiel.

Advertentien.

Heden leed de Geref. kerk een zeer gevoelig verlies. Onze geliefde Broeder JOHANNES DEN BOER, ontbep op langdurig lijden in zijnen Heere en Heiland. De kerkeraad verliest in hem een wakkeren scriba en de gemeente een lieftelijken broederdilaaken.

Namens den kerkeraad der Geref. kerk in Breda.

Dr. J. FOKKER, 1. Scriba.

Breda, 24 Juni 1895.

L. G. WEISZ & C., Commissionarissen in Escelen, Prinsengracht bij de Prinsengracht, No. 157, AMSTERDAM.

G. F. JURIAANZ, Orgelmaker. Amerik. Orgelhandel, Haarlemmerdijk 88, Amsterdam. Steeds voorhanden uitgebreide sortering, van de solidste fabrieken. Directe aanvoer. Laagste Prijzen. VRAAG CATALOGUS. Engros en Detail.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRT.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van Belijdenis en het toegaan tot het Heilig Avondmaal.

Door Dr. A. KUYPER.

2de druk. — Volksuitgave. Prijs f 0.50.

VOOR UITDEELINGEN (TEN DIENSTE VAN KERKERADEN enz.) 25 Ex. f 12.50; 50 Ex. f 22.50.

Van de groote (meerst) uitgave zijn ook enkele exemplaren verkrijgbaar à f 1.00; gebonden f 2.30.

ENCYCLOPÆDIE DER Heilige Godgeleerdheid,

Door Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f 18.75; in drie halfederen banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).

Amsterdam. De Uitgever, J. A. WORMSER.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co., DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

EEN JAAR OP REIS IN DIENST DER ZENDING,

DOOR F. LION CACHET.

Het oorspronkelijk plan was dit werk te doen verschijnen in tien afleveringen elk van 48 bladzijden, tot den prijs van f 4.50.

De tiende van die beloofde afleveringen is verzonden.

Maar daarmee is het werk op verre na nog niet compleet.

Het zou voor den schrijver niet ondoenlijk geweest zijn een geheele elfde aflevering, het boek compleet te krijgen, en in die voege, dat geen der intekenaren formeel enige reclame had kunnen inbrengen.

Daar was echter beiden, schrijver en uitgever, de eër te na. Beiden getroosten zich liever aanzienlijke offeringen dan een werk te leveren, dat wel rechteans aan de bepalingen voldeed, maar tot aanmerkingen recht van bestaan zou geven, waarvoor een goed auteur en een bekend uitgever zich hoeden moeten.

Nauwkeurige berekening deed zien dat het boek de helft grooter moet worden dan geraamd was, indien het zal beantwoorden aan de eischen, die het zichzelf in het eerste gedeelte gesteld heeft.

Er moeten dus nog vijf afleveringen elk van 48 bladzijden bijkomen.

Het plan in deze te doen verschijnen in zoo geregeldde volgorde, dat het boek uiterlijk 15 October dezes jaars compleet is.

De afleveringen worden aan de intekenaren gratis toegezonden.

Bovendien blijft echter — en dit is onverplicht — de gelegenheid tot intekening open tegen de oude voorwaarden (betaling van 10 afleveringen à f 0.45 = f 4.50 compleet) tot op den dag, waarop de laatste aflevering verzonden wordt.

Daarna behoudt de uitgever zich voor den prijs te verhoogen.

Schrijver en uitgever vertrouwen, dat deze gelegenheid, om zeldzaam goedkoop een nieuw werk in bezit te krijgen, niet vruchteloos zal aangeboden worden. De termijn is evenwel niet lang, zooals men ziet, slechts ongeveer 5 maanden, en het aantal nog beschikbare exemplaren is beperkt.

Dit werk zal spoedig meer en meer blijken een standaardwerk voor alle vrienden der Zending in Nederland te zijn.

De Uitgever, J. A. WORMSER.

EXCELSIOR.

Geillustreerd Tijdschrift voor Neerlands Jongelingschap en Volk

ONDER REDACTIE VAN A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pag. en 12 Nrs. à 8 pag.) f 3.50.

Inhoud van het No. van 21 Juni 1895: De Kerk van de „Valleien“, X (met plaat). — Jacobus Revius II. — Uit den laatste tijd. — De Liefdevaart. — Uit het leven. — Correspondentie.

Amsterdam. HÖVEKER & ZON.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

WERKEN van Dr. A. KUYPER

Het werk van den Heiligen Geest. Deel I. Voor de kerk in haar geheel. Deel II en III. Voor de enkele personen. In fraalen stempelband f 6.80; ingen. f 7.50; Afzonderlijke deelen zijn niet verkrijgbaar.

Gomer voor den Sabbath. Meditation over en voor den Sabbath. In stempelband f 2.40; ingenaaid f 1.90.

Traactaat van den Sabbath. Historische dogmatische studie. Prijs f 1.60. Gebonden f 2.10.

De twaalf Patriarchen. Bijbelsche Karakterstudien. Prijs net ingebonden f 1.—; ingenaaid f 0.75.

De drie Formulieren van Eenigheid, voor kerktelijk en huistelijk gebruik, benevens het kort begrip der Christelijke Religie, uitgegeven door de Predikanten C. A. RENIER en B. VAN SCHELVEN. Negenste Vijftiende. Prijs gearctonneerd f 0.40, 75 ex. f 9.50, 50 ex. f 18.—. In rood linnen stempelband f 0.90.

Dezelfde uitgave met wit papier voor handteekeningen f 1.25.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRT.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van Belijdenis en het toegaan tot het Heilig Avondmaal.

Door Dr. A. KUYPER.

2de druk. — Volksuitgave. Prijs f 0.50.

VOOR UITDEELINGEN (TEN DIENSTE VAN KERKERADEN enz.) 25 Ex. f 12.50; 50 Ex. f 22.50.

Van de groote (meerst) uitgave zijn ook enkele exemplaren verkrijgbaar à f 1.00; gebonden f 2.30.

ENCYCLOPÆDIE DER Heilige Godgeleerdheid,

Door Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f 18.75; in drie halfederen banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).

Amsterdam. De Uitgever, J. A. WORMSER.

Dit blad bijdragen dit blad van den Uitsending kunnen vo

Beijden Heere der strijden, en zelf uit, dat den 19. Goestrjden, en verderven, heel onze heerscht h naar hun v lijke krach alleen ma krachten t de kwade keeren. H verderven, lijke onze zen, als s het Latijn goed. Plaa lijken eng deren engt zoudten zt elkander t houding t zoudt ge t vinden. F hier al he

Dit u tegenover len, die bestaat, n bezigheid teren, hun van hun God t slot van h God verci En ook t Gods kum staan.

Hun ert engelen m klaard, al len. Het i gevoerd w felijkeid enkel gee der dan e rustelooze die van G God trouw sterkte t schoon te kunnen lat teit des H oog is. E goede eng boozt get bestaan.

naast de ontzield i deze krij len zich rijke en zichzelf u schen, u en zijn v voorstaat, uidoopt; en regelt overig à eene sch van God Daaron der booz engelen. die op t mee wild gedian, Gods ve het eigen daarom poging o die strijd in den v mogen v

Het is onder de valt daa en staat maar teg len. Teg over en schen in Satan n Zijn du den, m hij over

Namens onderstaand Comité van Evangelisatie.

B. BUT H.J.M., Evangelieprediker. Mechelen (België), Zandpoortweg 3.

Dr. P. ROCHIMBU, Brasilia, Avenue Louise 298, President.

Dr. J. H. C. WAOKER, Antwerpen, Rue des Nerviens 36, Vice-Præsident-Præsident.

Dr. J. B. B. L. ASTBY DOORNIK, Rue des Mars 15, Secretaris.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ. Voorheen J. J. ARND en ZONEN.